

Lieta C-267/09

Eiropas Komisija

pret

Portugāles Republiku

Valsts pienākumu neizpilde – Kapitāla brīva aprīte – EKL 56. pants un EEZ I-guma 40. pants – Ierobežojumi – Tiešie nodokļi – Nodokļu maksātji nerezidenti – Pienākums nodokļu maksātjiem nerezidentiem iecelt nodokļu pārstāvi

Sprieduma kopsavilkums

1. *Kapitāla brīva aprīte – Ierobežojumi – Nodokļu tiesību akti – Ienākuma nodoklis – Valsts tiesiskais regulējums, ar kuru ir noteikts pienākums nodokļu maksātjiem nerezidentiem iecelt nodokļu pārstāvi*

(EKL 56. pants; Padomes Direktīva 77/799)

2. *Starptautiskie nolīgumi – Līgums par Eiropas Ekonomikas zonas izveidošanu – Kapitāla brīva aprīte – Ierobežojumi – Nodokļu tiesību akti – Ienākuma nodoklis – Valsts tiesiskais regulējums, ar kuru ir noteikts pienākums nodokļu maksātjiem nerezidentiem iecelt nodokļu pārstāvi*

(EEZ I-guma 40. pants; Padomes Direktīva 77/799 un Padomes Direktīva 2008/55)

1. Ja nodokļu kontroles efektivitātes garantija un cēņa pret izvairīšanos no nodokļu nemaksāšanas primāru vispārīgo interešu apsvērumu dēļ var attaisnot Līguma garantēto pamatbrīvību ierobežojumu, šāds attaisnojums ir pieļaujams tikai tad, ja tas attiecas uz pilnībā fiktīviem mehānismiem, kuru mērķis ir izvairīties no nodokļu likumu piemērošanas, kas izslēdz vispārīgu prezumpciju par krāpšanu. Vispārīga prezumpcija par izvairīšanos no nodokļu maksāšanas vai krāpšanu nodokļu jomā nevar pamatot fiskālu pasākumu, kas apdraud Līguma mērķus. Savukārt pienākums iecelt nodokļu pārstāvi attiecas uz visiem nodokļu maksātjiem nerezidentiem, kuri saņem ienākumus, par kuriem ir jāiesniedz nodokļu deklarācija, un attiecas uz veselu nodokļu maksātāju kategoriju tikai tādā vien, ka viņi nav rezidenti; ar prezumpciju par izvairīšanos no nodokļu maksāšanas vai prezumpciju par krāpšanu nodokļu jomā vien nevar pamatot Līguma mērķu apdraudēšanu.

Šāds pienākums ir EKL 56. pantā noteiktās kapitāla brīvas aprītes ierobežojums, ko nevar uzskatīt par pamatotu, jo ar to tiek pārsniegts tas, kas ir nepieciešams, lai sasniegtu šādu mērķi, un nav pierādīts, ka savstarpējās palīdzības mehānismi, kuri ir katras dalībvalsts rīcībā atbilstoši Direktīvai 77/799 par dalībvalstu kompetento iestāžu savstarpēju palīdzību tiešo un netiešo nodokļu jomā, būtu nepietiekami šā paša mērķa sasniegšanai.

Līdz ar to EKL 56. pantā paredzētos pienākumus neizpilda dalībvalsts, kas patur spēkā nodokļu tiesisko regulējumu, ar ko ir noteikts pienākums nodokļu maksātjiem nerezidentiem iecelt nodokļu pārstāvi šajā dalībvalstī tad, ja tie gūst ienākumus, par kuriem ir jāiesniedz nodokļu deklarācija.

(sal. ar 38., 42., 43., 53. un 61. punktu un rezolūcijas daļas 1) punktu)

2. Ja ierobežojumi brīvai kapitāla aprītei starp Eiropas ekonomikas zonas (EEZ) līgumslēdzēju valstu pilsoņiem ir jāvērta saistībā ar minētā līguma 40. pantu un tās XII pielikumu, šīm normām ir tādā pati piemērojama kā pārcērtās identiskajiem EKL 56. panta noteikumiem. Tomēr judikatūra par aprītes brīvību izmantošanas ierobežojumiem Savienībā nevar tikt pilnībā attiecināta uz kapitāla aprīti starp dalībvalstīm un trešajām valstīm, jo šāda aprīte notiek atšķirīgā tiesiskajā kontekstā.

Tādēļ, ja pienākums nodokļu maksātājiem iecelt nodokļu pārstāvi, kas dalībvalsts tiesiskajā regulājumā ir uzlikts nerezidentiem, ir nepamatots kapitāla brīvības aprītes ierobežojums saskaņā ar EKL 56. pantu, tas nenozīmē, ka šādu ierobežojumu nevarētu attaisnot atbilstoši EEZ līguma 40. pantam.

Tad, ja, pirmkārt, attiecībā uz sadarbību starp dalībvalstu kompetentajām iestādēm, kas ieviesta ar Direktīvu 77/799 par dalībvalstu kompetento iestāžu savstarpēju palīdzību tiešo un netiešo nodokļu jomā, kā arī ar Direktīvu 2008/55 par savstarpējo palīdzību prasījumu piedziņas saistībā ar noteiktiem maksājumiem, nodokļiem un citiem pasākumiem, tādā nepastāv starp minētajām dalībvalstu iestādēm un trešās valsts kompetentajām iestādēm un ja šāda trešā valsts nav uzņēmies nekādas saistības par savstarpējo palīdzību un, otrkārt, ja konvencijas, kas noslēgtas starp attiecīgo dalībvalsti un EEZ valstīm, kuras nav Savienības dalībvalstis, patiešām nav paredzēti pietiekami informācijas apmaiņas mehānismi, lai pārbaudītu un kontrolētu šādas valsts dzimtošo nodokļu maksātāju deklarācijas, tad pienākums iecelt nodokļu pārstāvi tiktāl, ciktāl tas attiecas uz nodokļu maksātājiem, kuri dzimto valstīs, kas ir EEZ līguma dalībvalstis un kas nav Savienības dalībvalstis, nepārsniedz to, kas ir nepieciešams, lai sasniegtu mērķi nodrošināt nodokļu kontroles efektivitāti un cīņu pret izvairīšanos no nodokļu maksāšanas.

(sal. ar 51., 52. un 54.–57. punktu)

TIESAS SPRIEDUMS (ceturtā palāta)

2011. gada 5. maijā (*)

Valsts pienākumu neizpilde – Kapitāla brīvība aprīte – EKL 56. pants un EEZ līguma 40. pants – Ierobežojumi – Tiešie nodokļi – Nodokļu maksātāji nerezidenti – Pienākums nodokļu maksātājiem nerezidentiem iecelt nodokļu pārstāvi

Lieta C-267/09

par prasību sakarā ar valsts pienākumu neizpildi atbilstoši EKL 226. pantam, ko 2009. gada 15. jūlijā cēla

Eiropas Komisija, ko pārstāv R. Ližls [*R. Lya*] un G. Braga da Kruss [*G. Braga da Cruz*], pārstāvji, kas norādīja adresi Luksemburgā,

prasītāja,

pret

Portugāles Republiku, ko pārstāv L. Inešs Fernandišs [*L. Inez Fernandes*], pārstāvis,

atbildētāja,

ko atbalsta

Spānijas Karaliste, ko pārstāv M. Munjoss Peress [*M. Muñoz Pérez*], pārstāvis,

persona, kas iestājusies lietā.

TIESA (ceturtā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs Ž. K. Bonišo [*J. C. Bonichot*] (referents), tiesneši K. Šmāns [*K. Schiemann*], L. Bejs Larsens [*L. Bay Larsen*], K. Toadere [*C. Toader*] un A. Prehala [*A. Prechal*],

ģenerālvokāte J. Kokote [*J. Kokott*],

sekretārs A. Kalots Eskobars [*M. Calot Escobar*],

ģemotvārā rakstveida procesū,

ģemotvārā pāc ģenerālvokātes uzklusāšanas pieģemto lģmumu izskatģt lietu bez ģenerālvokģta secinģjumiem,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

1 Savģ prasģbas pieteikumģ Eiropas Kopienu Komisija lģdz Tiesu atģģt, ka, pieģemot un paturģt spģkģ Portugģles fizisko personu ienģkuma nodokģģa kodeksa (*Código do Imposto sobre o Rendimento das Pessoas Singulares*, turpmģk tekstģ – “CIRS”) 130. pantu, ar kuru nodokģģu maksģģģiem nerezidentiem ir noteikģts pienģkums iecelt nodokģģu pģrstģvi Portugģlģ, Portugģles Repubģlika nav izpildģģusi EKL 18. un 56. pantģ, kģ arģ atbilstģģajos 1992. gada 2. maiģa Eiropas ekonomikas zonas lģģuma (OV 1994, L 1, 3. lpp.; turpmģk tekstģ – “EEZ lģģums”) pantģ paredģģtos pienģkumus.

Atbilstģģs tiesģbu normas

EEZ lģģums

2 EEZ lģģuma 40. pantģ ir noteikģts:

“Šģ lģģuma ietvarģ ir aizģieģģti ierģbeģģģumi starp Lģģumslģdzģģģm Pusģģm attiecģbģ uz tģģda

kapit?la apriti, kurš pieder person?m, kas dz?vo [Eiropas Savien?bas] dal?bvalst?s vai [Eiropas Br?v?s tirdzniec?bas asoci?cijas (EBTA)] valst?s, k? ar? diskrimin?cija pušu pilson?bas, dz?ves vietas vai š? kapit?la ieguld?juma vietas d???. Š? l?guma XII pielikum? ir iek?auti noteikumi š? panta ieviešanai.”

3 EEZ l?guma XII pielikum? ar nosaukumu “Kapit?la br?va aprite” ir atsauce uz Padomes 1988. gada 24. j?nija Direkt?vu 88/361/EEK par L?guma 67. panta [pants atcelts ar Amsterdamas l?gumu] (OV L 178, 5. lpp.) ?stenošanu. Atbilstoši š?s direkt?vas 1. panta 1. punktam, kapit?la aprites klasific? saska?? ar š?s direkt?vas I pielikum? ietverto nomenklat?ru.

Valsts tiesiskais regul?jums

4 CIRS 130. pants ir izteikts š?d? redakcij?:

“P?rst?vji

1. [Ien?kuma nodok?a] maks?tajiem nerezidentiem, k? ar? rezidentiem, kuri pamet valsts teritoriju uz laiku, kas ir ilg?ks par sešiem m?nešiem, ir noteikts pien?kums nodok?u maks?šanas nol?kiem iecelt fizisku vai juridisku personu, kas dz?vo vai veic uz??m?jdarb?bu Portug?l?, ar mand?tu vi?us p?rst?v?t Visp?r?j? nodok?u p?rvald? un raudz?ties, lai vi?i izpild?tu savus nodok?u pien?kumus.

2. 1. punkt? min?t? iecelšana tiek veikta, iesniedzot pazi?ojumu par darb?bas uzs?kšanu, par groz?jumiem vai par nodok?u maks?t?ja numuru, un šaj? pazi?ojum? ir j?b?t tieši min?tam p?rst?vja akceptam.

3. 1. punkt? min?to noteikumu neiev?rošanas gad?jum? un neatkar?gi no katr? gad?jum? piem?rojam?m sankcij?m nav j?veic šaj? kodeks? paredz?t? pazi?ošana, ta?u tas neliedz nodok?u maks?t?jiem iepaz?ties ar inform?ciju, kas uz tiem attiecas, v?ršoties kompetentaj? iest?d?.”

5 1979. gada 30. novembra Dekr?tlikuma Nr. 463/79 redakcijas, kas ir piem?rojama šaj? liet?, 2. un 3. pant? ir noteikts:

“2. pants

1. Nodok?u identifik?cijas numura pieš?iršanas nol?k? katrai fiziskai personai, kas sa?em ar nodokli apliekamus ie??mumus, pat ja tie ir atbr?voti no š? nodok?a maks?juma, ir pien?kums re?istr?ties nodok?u iest?d? vai pal?dz?bas dienest? nodok?u maks?t?jiem. Šim nol?kam fiziskas personas iesniedz pien?c?gi aizpild?tu veidlapu Nr. 1 un nodok?u maks?t?ja nerezidenta nodok?u p?rst?vja iecelšanas gad?jum? – veidlapu Nr. 3 [..]

[..]

3. pants

[..]

5. Attiec?b? uz nodok?u maks?t?jiem nerezidentiem, kuru vien?gie ien?kumi Portug?les teritorij? ir t?di, kuriem piem?ro iepriekš noteiktu fiks?tu nodokli, 2. panta 1. punkt? min?to re?istr?ciju veic nodok?u pilnvarnieks, uzr?dot ar finanšu ministra l?mumu pie?emtu standarta veidlapu.”

6 Š? standarta veidlapa tika pie?emta ar L?mumu Nr. 21.305/2003 (*Diário da República*, II

s?rija, Nr.°256, 2003. gada 5. novembris, 16629. lpp.), kur? ir preciz?ts, ka šis dokuments ir paredz?ts vien?gi re?istr?cijai, lai sa?emtu nodok?u identifik?cijas numuru person?m, kas nav rezidentes un kuru ien?kumiem Portug?les Republikas teritorij? piem?ro tikai iepriekš noteiktu fiks?tu nodokli, un tas neattiecas uz t?d?m person?m, kur?m, kaut ar? t?s nav rezidentes, ir juridisks pien?kums ieg?t nodok?u identifik?cijas numuru. Šaj? paš? l?mum? turkl?t ir preciz?ts, ka pien?kums re?istr?ties katr? zi?? ir saistošs person?m, kur?m ir j?maks? nodoklis ien?kuma g?šanas viet?.

7 1993. gada 31. maija Visp?r?j?s nodok?u p?rvaldes apk?rtraksta Nr. 14/93 4. punkt? ir noteikts:

“Nodok?u p?rst?vja iecelšana nav oblig?ta tad, ja nerezidenta vien?gie ien?kumi Portug?les teritorij? ir t?di, kuriem piem?ro iepriekš noteiktu fiks?tu nodokli tikt?l, cikt?l š?di ien?kumi tam nerada papildu pien?kumus, par ko tam ir j?nor??in?s.”

Pirmstiesas proced?ra

8 Komisija 2007. gada 18. j?lij? nos?t?ja Portug?les Republikai br?din?juma v?stuli, kur? apgalvoja, ka nerezidentiem noteiktais pien?kums iecelt Portug?l? dz?vojošu nodok?u p?rst?vi var b?t nesader?gs ar Kopienu ties?b?m un EEZ l?gumu. Komisija uzskat?ja, ka attiec?g?s ties?bu normas var izr?d?ties diskrimin?jošas un ar t?m var b?t p?rk?pts EKL 18. un 56. pants, k? ar? atbilstošie EEZ l?guma panti.

9 Ar 2007. gada 18. oktobra v?stuli Portug?les Republika apstr?d?ja šos iebildumus.

10 2008. gada 26. j?nij? Komisija Portug?les Republikai nos?t?ja argument?tu atzinumu, aicinot to divu m?nešu laik? no š? atzinuma sa?emšanas br?ža veikt t? izpildei nepieciešamos pas?kumus.

11 Ar 2009. gada 11. febru?ra v?stuli Portug?les Republika atbild?ja uz šo argument?to atzinumu, apgalvojot, ka *CIRS* 130. panta noteikumi nav nesader?gi ar EK un EEZ l?gumos noteiktaj?m br?v?b?m un ka tie ir pamatoti ar t?diem prim?riem visp?r?jo interešu iemesliem k? nepieciešam?bu nodrošin?t nodok?u kontroles efektivit?ti un c??u pret izvair?šanos no nodok?u nemaks?šanas.

12 T? k? Komisiju š? atbilde neapmierin?ja, t? nol?ma celt šo pras?bu.

Par pras?bu

Lietas dal?bnieku argumenti

13 Komisija apgalvo, ka ar *CIRS* 130. pantu ir noteikts visp?r?js pien?kums iecelt nodok?u p?rst?vi, kas ir saistošs gan nerezidentiem, kuri sa?em ien?kumus, ko apliek ar ien?kuma nodokli, gan rezidentiem, kuri atst?j valsts teritoriju uz laiku, kas ir ilg?ks par sešiem m?nešiem. Pirmk?rt, š? visp?r?j? un nep?rprotam? ties?bu norma neatbr?vojot no š? pien?kuma tos nerezidentus, kuru vien?gie ien?kumi ir t?di, kuriem piem?ro iepriekš noteiktu fiks?tu nodokli. Šis iz??mums, kas, k? to apgalvo Portug?les Republika, attiecoties uz š?du nerezidentu kategoriju, nevarot tikt izsecin?ts no normat?vajiem aktiem, uz kuriem atsaucas š? dal?bvalsts, proti, Dekr?tlikumu Nr. 463/79 un L?mumu Nr. 21.305/2003. Š?ds iz??mums esot paredz?ts tikai ar vienk?ršu apk?rtrakstu, kurš, ?emot v?r? t? vietu ties?bu normu hierarhij?, nevarot b?t priorit?rs sal?dzin?jum? ar skaidriem *CIRS* 130. panta noteikumiem.

14 Otrk?rt, nerezidentiem, kuri Portug?l? g?st ien?kumus, par kuriem ir j?iesniedz nodok?u deklar?cija, noteiktais pien?kums iecelt nodok?u p?rst?vi, k? to apgalvo Komisija, ir pret?js br?vai

personu kust?bai un kapit?la br?vai apritei, jo tas ir vienlaikus diskrimin?jošs un nesam?r?gs sal?dzin?jum? ar iecer?to m?r?i – nodrošin?t nodok?u kontroles efektivit?ti un c??u pret izvair?šanos no nodok?u nemaks?šanas. Š?ds nodok?u maks?t?ja br?vas izv?les ierobežojums praks? liel?kaj? da?? gad?jumu izraisot ne tikai to, ka nerezidentiem tiek uzlikts finansi?ls slogs, bet ar? izv?l?tais meh?nisms ir nesam?r?gs attiec?b? pret izvirk?to m?r?i, jo to varot tikpat labi sasniegt, piem?rojot Padomes 2008. gada 26. maija Direkt?vu 2008/55/EK par savstarp?jo pal?dz?bu pras?jumu piedzi?? saist?b? ar noteiktiem maks?jumiem, nodok?iem un citiem pas?kumiem (OV L 150, 28. lpp.), k? ar? Padomes 1977. gada 19. decembra Direkt?vu 77/779/EEK par dal?bvalstu kompetentu iest?žu savstarp?ju pal?dz?bu tiešo un netiešo nodok?u jom? (OV L 336, 15. lpp.), kas groz?ta ar Padomes 1992. gada 25. febru?ra Direkt?vu 92/12/EEK (OV L 76, 1. lpp.; turpm?k tekst? – “Direkt?va 77/799”).

15 Attiec?b? uz to nodok?u maks?t?ju situ?ciju, kuri uzturas trešaj?s valst?s vai taj?s Eiropas Ekonomisk?s zonas (EEZ) dal?bvalst?s, kas nav Eiropas Savien?bas dal?bvalstis, Komisija uzsver, ka, pirmk?rt, nol?gumi, kurus Portug?les Republika ir nosl?gusi ar Norv??ijas Karalisti un Islandes Republiku, jau tagad ?auj veikt inform?cijas apmai?u nodok?u jom? un, otrk?rt, attiec?g?s likumu normas nevarot tikt piem?rotas atbilstoši Savien?bas ties?b?m, iz?emot vien?gi t?du gad?jumu, kad nodok?u maks?t?ji uzturas valst?, kura nav nosl?gusi nol?gumu ar Portug?les Republiku nodok?u dubult?s uzlikšanas jom?, kas paredz?tu š?du inform?cijas apmai?u.

16 Komisija turkl?t apgalvo, ka šaj? liet? var pamatoti atsaukties uz EKL 18. pantu un ka šaj? pant? nav noteikta atš?ir?ba starp ekonomiski akt?viem pilso?iem un tiem, kuri t?di nav. *CIRS* 130. pant? noteiktais pien?kums neattiecas tikai uz ekonomiski akt?v?m person?m, un t?p?c tas ir diskrimin?jošs attiec?b? uz vis?m person?m, kuras kaut vai ?slaic?gi ?steno savas EKL 18. pant? paredz?t?s ties?bas br?vi p?rvietoties Kopienas telp?.

17 Portug?les Republika apstr?d da?u Komisijas argumentu pie?emam?bu. T? sav? replikas rakst? esot neskaidri un pretrun?gi izkl?st?jusi iebildumu attiec?b? uz nerezidentiem, kuriem piem?ro iepriekš noteiktu nodokli. Turkl?t šaj? paš? replikas rakst? apgalvojot, ka *CIRS* 130. pants esot diskrimin?jošs ne tikai attiec?b? uz nerezidentiem, bet attiec?b? uz jebkuru personu, kas ?steno savas ties?bas br?vi p?rvietoties, Komisija tiesved?bas laik? esot izvirk?jusi jaunu argumentu, p?rk?pjot Tiesas Reglamenta 42. panta 2. punktu. Komisija turkl?t neesot konsekventi un saprotami noformul?jusi savus iebildumus attiec?b? uz EEZ l?gumu, nepreciz?jot, uz kuriem š? l?guma pantiem t? atsaucas, jo EEZ l?gum? nav ietvertas EKL 18. pantam atbilstošas ties?bu normas.

18 B?t?b?, pirmk?rt, attiec?b? uz nodok?u maks?t?jiem nerezidentiem, kuru vien?gie ien?kumi Portug?l? ir t?di, kuriem piem?ro iepriekš noteiktu fiks?tu nodokli, Portug?les Republika apgalvo, ka, lai pier?d?tu apgalvoto pien?kumu neizpildi, Komisija nevarot ?emt v?r? vien?gi *CIRS* 130. panta burtisko noz?mi, jo šaj? ties?bu norm?, atbilstoši tam, k? t? patiesi tiek interpret?ta un piem?rota, neesot paredz?ts pien?kums š?diem nodok?u maks?t?jiem iecelt nodok?u p?rst?vi.

19 Paties?b? no Dekr?tlikum? Nr. 463/79 un L?mum? Nr. 21.305/2003, kas ir piem?rojams iepriekš min?tajai nodok?u maks?t?ju kategorijai, paredz?t?s vienk?ršot?s nodok?u maks?t?ju numura re?istr?cijas proced?ras izrietot, ka gad?jum?, ja uz??mums, kas r?kojas k? “nodok?u pilnvarnieks”, pats veic iepriekš noteikta fiks?t? nodok?a samaksu un par to ir atbild?gs un ja nepast?v neviens cits papildu pien?kums, šiem nodok?u maks?t?jiem neesot nek?da pien?kuma iecelt nodok?u p?rst?vi.

20 Otrk?rt, attiec?b? uz nerezidentiem, kuri Portug?l? sa?em ien?kumus, par kuriem ir j?iesniedz nodok?u deklar?cija, Portug?les Republika apgalvo, ka, t? k? *CIRS* 130. panta m?r?is ir nodrošin?t, ka patiesi tiek izpild?tas formalit?tes, kuras ir j?veic nodok?u maks?t?jiem, kuri dz?vo ?rpus Portug?les teritorijas, tad šis pas?kums neesot diskrimin?jošs, jo tas nav piem?rojams

vienos un tajos pašos apstākļos attiecībā uz rezidenti un nerezidenti. Turklāt, tādā gadījumā valsts tiesību normās neesot noteikts, ka pirmstāvības mandāts ir par maksu, uz šādu samaksu nevarot attiecināt tiesību normas nodokļu jomā. Tāpēc Komisija nevar prezumēt, ka pastāv finansiāls slogs, un līdz ar to tā neesot pamatojusi apgalvoto pienākumu neizpildi.

21 Tāpat Portugāles Republika apgalvo, ka atbilstoši EKL 58. panta 1. punktā norādītajiem apstākļiem *CIRS* 130. panta mērķis ir nodrošināt nodokļu kontroles efektivitāti un cēru pret izvairīšanās no nodokļu nemaksāšanas, kas ir primāri vispārīgo interešu apsvērumi un kuri pamato Līguma garantēto pamatbrīvību ierobežojumu. Pirmstāvības pienākums līdz ar to nepārsniedzot to, kas ir nepieciešams, un šajā ziņā Direktīvai 77/799, uz ko atsaucas Komisija, neesot nekādas nozīmes, lai nodrošinātu, ka nodokļu maksātājs ievēro šo pienākumu. Turklāt, ņemot vērā nodokļu pirmstāvības lomu, kuram ir jāveic tikai papildu formāli pienākumi, piemēram, jāiesniedz deklarācijas un jāsaņem paziņojumi, Komisija nekādā ziņā nevarot šajā lietā lietderīgi atsaukties uz Direktīvu 2008/55, kas attiecas uz nodokļu piedziņu un kas nekādi neatbilst uzdevumiem, ko veic nodokļu pirmstāvība.

22 Portugāles Republika piebilst, ka Komisija nevar arī lietderīgi atsaukties uz EKL 18. pantu, kurš attiecoties tikai uz ekonomiski neaktīvu personu, uz kuru savukārt neattiecas *CIRS* 130. pants. Visbeidzot attiecībā uz valsti, kas ir EEZ dalībvalstis, nevar pilnībā transponēt judikatūru par ierobežojumiem aprītes brīvības izmantošanai, jo šajā kontekstā katrā ziņā neeksistē ar Direktīvu 77/799 ieviestā sadarbība.

23 Savā iestāšanās rakstā Spānijas Karaliste prasa noraidīt prasību to pašu iemeslu dēļ, uz kuriem atsaucas Portugāles Republika, tomēr, uzsverot faktu, ka Komisija neesot pierādījusi apgalvoto pienākumu neizpildi attiecībā uz nerezidenti, kuru ienākumi tiek aplikti ar iepriekš noteiktu fiksētu nodokli, šāda pienākumu neizpilde esot tādai hipotētiskai, jo Komisija esot balstījusies uz tās pašas veiktu attiecīgo dalībvalsts tiesību normu interpretāciju.

24 Attiecībā uz citiem nerezidenti, kādā gadījumā Spānijas Karaliste, Komisija nevarot atsaukties uz EKL 18. pantu, jo tā neesot pierādījusi, ka attiecīgā dalībvalsts tiesību norma esot piemērojama ekonomiski neaktīvu personu. Turklāt šis pasākums neesot ne diskriminājošs, jo nerezidentu stāvoklis nav salīdzināms ar rezidentu stāvokli, ne nesamērīgs, ņemot vērā izvirzīto mērķi, kuru nevarot sasniegt, piemērojot direktīvas, uz ko atsaucas Komisija, kurām, starp citu, tiek izstrādāti grozījumi to neefektivitātes dēļ. Turklāt Komisija neesot iesniegusi nevienu pierādījumu par to, ka Portugāles likuma piemērošana ir pretrunā Līguma noteikumiem par kapitāla apriti ar trešajām valstīm. Visbeidzot, direktīvas par savstarpējo palīdzību un sadarbību neesot piemērojamas attiecībā ar valsti, kas ir EEZ Līguma dalībvalstis.

Tiesas vārtējums

Par pieņemību

25 No Tiesas Reglamenta 38. panta 1. punkta c) apakšpunkta un ar to saistītās judikatūras izriet, ka prasības pieteikums ir jāietver strīda priekšmets un izvirzīto pamatu kopsavilkums un tie ir jānorāda pietiekami skaidri un precīzi, lai atbildētājs varētu sagatavot savu aizstāvību un lai Tiesa varētu veikt pārbaudi. No tā izriet, ka galvenie faktiskie un tiesiskie apstākļi, ar kuriem ir pamatota prasība, prasības pieteikums ir jānorāda loģiski un saprotami veidā un ka prasības pieteikums ietvertajiem prasījumiem ir jābūt formulētiem nepārprotami, lai izvairītos no tā, ka Tiesa lemj *ultra petita* vai arī nelemj par kādu iebildumu (skat. it īpaši 2010. gada 14. janvāra spriedumu lietā C-343/08 Komisija/Ēhijas Republika, Krājums, I-275. lpp., 26. punkts un tajā minētā judikatūra).

26 Ar šo prasību Komisija atbilstoši tās prasījumiem līdz konstatēt, ka Portugāles Republika

nav izpildījusi EKL 18. un 56. pantu un atbilstošajos EEZ līguma pantos paredzētos pienākumus

27 Šajā ziņā vispirms ir jānorāda, ka no Komisijas prasības pamatiem un argumentiem skaidri izriet, ka tūlīt jāņem vērā Portugāles Republikai, ka tūlīt ir jāpatur spēkā tiesību normas, kas esot pretējās brīvas aprites principiem, kuri ir ietverti EKL un EEZ līgumā.

28 Otrkārt, attiecībā uz argumentiem par EEZ līgumu ir jākonstatē, ka, ja šajā ziņā prasības pieteikumā patiešām ir zināma neprecizitāte, jo tajā ir norādīts uz EKL 18. un 56. panta pārskatīšanu ir vienīgi minēts, ka ir pārskatīti EEZ līguma "atbilstošie panti". Tomēr ir nepārprotami skaidrs, ka, pirmkārt, Komisija savā replikā raksturo ir precizējusi, ka tās nolūks bija atsaukties vienīgi uz iepriekš minēto līguma 40. panta pārskatīšanu. Otrkārt, katrā ziņā ir svarīgi norādīt, ka no Portugāles Republikas iebildumu raksta 59. punkta acīmredzami izriet, ka tūlīt nevarēja pamatoti apšaubīt to, ka Komisijas iebildums attiecībā uz EEZ līgumu patiesībā attiecas uz šo līguma 40. pantu. Šādos apstākļos Portugāles Republika šajā ziņā varēja lietderīgi izmantot savus aizstāvības pamatus.

29 Treškārt, kaut arī Portugāles Republika apgalvo, ka Komisijas iesniegtie argumenti tās replikā padara Komisijas argumentāciju pretrunīgu un neskaidru, šis novērtējums attiecas uz šo argumentu pamatotību un, ja izvirzītie pārmetumi ir precīzi, ar to nevar apšaubīt prasības pieņemamību.

30 Visbeidzot, savā replikā atsaucoties uz apstrīdētā pasākuma diskriminājošo raksturu ar attiecībā uz rezidentiem, kuri īslaicīgi īsteno savas tiesības brīvi pārvietoties, Komisijas atbilde uz Portugāles Republikas iebildumu raksturo ietverto aizstāvību esot aprobežojusies ar to, ka pienākums iecelt nodokļu pārstāvi bija noteikts gan rezidentiem, gan nerezidentiem. Šo atbildi tātad nevar analizēt kā jaunu Komisijas pamatu.

31 Līdz ar to no iepriekš minētajiem apsvērumiem izriet, ka šā prasība ir jāatzīst par pieņemamu.

Par apgalvoto valsts pienākumu neizpildi

32 Ir jāpārbauda, vai, kā to apgalvo Komisija, CIRS 130. pants ir EKL 56. pants un EEZ līguma 40. pants noteiktās kapitāla brīvas aprites ierobežojums, kā arī personu brīvas pārvietošanās ierobežojums, kas noteikts EKL 18. pantā.

– Par EKL 56. panta 1. punkta pārskatīšanu

33 Ir skaidrs, ka CIRS 130. pants ir paredzēts pienākums iecelt nodokļu pārstāvi gan nerezidentiem, kuri saņem ienākumus, no kuriem atvelk ienākuma nodokli, gan arī rezidentiem, kuri atstāj Portugāles teritoriju uz laiku, kas ir ilgāks par sešiem mēnešiem. Attiecībā uz jautājumu, vai šāds tiesiskais regulējums var tikt piemērots gadījumiem, kuri ietilpst EKL 56. panta piemērošanas jomā, ir jānorāda, ka Portugāles Republika neapstrīd, ka CIRS 130. pants noteiktais pienākums ir piemērojams gadījumā, uz kuru atsaucas Komisija, proti, kapitāla aprites gadījumā, kas ir saistīts ar ieguldījumiem nekustamajā īpašumā.

34 Saskaņ� ar pastāvīgo judikatūru kapitāla aprīte ietver darījumu, ar kuriem nerezidenti izdara ieguldījumu nekustamaj? ?pašum? dalībvalsts teritorij?, k? tas izriet no Direktīvas 88/361 I pielikum? minēt?s kapitāla aprītes tipu nomenklatūras; šai nomenklatūrai pašai piemīta indikatīva nozīme un t? šo nozīmi saglabā attiecīb? uz kapitāla aprītes j?dziena definīšanu (skat. 2007. gada 25. janvāra spriedumu liet? C?370/05 *Festersen*, Krājums, I?1129. lpp., 23. punkts, un 2007. gada 11. novembra spriedumu liet? C?451/05 *ELISA*, Krājums, I?8251. lpp., 59. punkts).

35 Līdz ar to *CIRS* 130. pants ietilpst gan EKL 56. panta 1. punkta piemērošanas jom?, ar kuru vispārīg? veid? ir aizliegti kapitāla aprītes ierobežojumi starp dalībvalstīm, gan EEZ līguma 40. panta piemērošanas jom?, ar kuru ir paredzēts tēds pats aizliegums attiecīb?s starp EEZ līguma dalībvalstīm neatkarīgi no tē, vai tēs ir Savienības vai EBTA dalībvalstis (skat. attiecīb? uz šo pēdējo pantu 2010. gada 28. oktobra spriedumu liet? C?72/09 *Établissements Rimbaud*, Krājums, I?0000. lpp., 21. punkts).

36 Tātad ir svarīgi pērbaudīt, vai *CIRS* 130. pants noteiktais pienākums ir kapitāla aprītes ierobežojums.

37 Šaj? ziņ? nav apstrīdams, ka, nosakot pienākumu attiecīgajiem nodokū maksētījiem iecelt nodokū pērstīvi, ar *CIRS* 130. pantu tiem ir noteikts pienākums veikt formalitētes, k? ar? praks? segt izmaksas par atlīdzību šēdam pērstīvim. Šēdi apgrītinījumi rada tēdas neērtības šiem nodokū maksētījiem, kas tos var atturēt no ieguldījumu, tostarp ieguldījumu nekustamaj? ?pašum?, veikšanas Portugālē. No tē izriet, ka minētais pienākums ir jēuzskata par kapitāla aprītes ierobežojumu, kas princip? ir aizliegts ar EKL 56. panta 1. punktu un EEZ līguma 40. pantu.

38 Tomēr, apgalvojot, ka izvirzītais mērīis, nosakot pienākumu iecelt nodokū pērstīvi, ir nodrošinīt nodokū kontroles efektivitēti un cēēu pret izvairīšanās no nodokū nemaksēšanas fizisko personu ienākumu nodokū jom?, Portugāles Republika atsaucas, ko Komisija neapstrīd, uz primāru vispārījo interešu apsvērumu, kas attaisno Līgum? garantēto pamatbrīvību ierobežojumu (skat. it ?paši iepriekš minēto spriedumu liet? *ELISA*, 81. punkts; 2007. gada 18. decembra spriedumu liet? C?101/05 *A*, Krājums, I?11531. lpp., 55. punkts, k? ar? 2009. gada 11. jūnija spriedumu apvienotāj?s liet?s C?155/08 un C?157/08 *X* un *Passenheim-van Schoot*, Krājums, I?5093. lpp., 45. punkts).

39 Komisija uzskata, ka dalībvalsts tiesības paredzētais attiecīgais pienākums ir nesamērīgs, ?emot vēr? izvirzīto mērīi, jo Direktīv? 2008/55 un Direktīv? 77/799 paredzētie mehānismi esot pietiekami, lai sasniegtu šēdu mērīi.

40 Attiecīb? uz Direktīvu 77/799 vispirms ir jēatgēdina, ka atbilstoši tiesību normām, kas iekāutas tēs 1. panta 1., 3. un 4. punkt?, tēs lasot kop?, dalībvalstu kompetēts iestēdes apmainēs ar jebkuru informāciju, kas tēm var palīdzēt pareizi aprīinēt ienākuma nodokli. Saskaņ? ar šēs direktīvas 2. pantu š? informācija apmai?a notiek pēc dalībvalsts kompetēts iestēdes līguma. K? tas izriet no šēs direktīvas 3. panta, dalībvalstu kompetēts iestēdes bez iepriekšēja līguma automātiski apmainēs ar informāciju noteiktos gadījumos, kas ir minēti šaj? direktīv?, vai ar? saskaņ? ar tēs 4. pantu veic spontānu informācija apmaiū. Visbeidzot saskaņ? ar Direktīvas 77/799 11. pantu tēs noteikumi nekav? pildīt plašēkas saistības informācija apmaiņ?, kas varētu izrietēt no citiem tiesību aktiem (iepriekš minētais spriedums liet? *ELISA*, 39., 40. un 42. punkts).

41 Portugāles Republika tomēr apgalvo, ka tē var pieprasīt informāciju atbilstoši Direktīvas 77/799 2. pantam tikai tad, ja iepriekš tēs rēcīb? ir pietiekami detalizēta informācija, kas tieši

nosaka nepieciešamību pārcērt nodokļu pārstāvja, kurš uzturas Portugāles teritorijā un no kura nodokļu iestādes varētu tieši un personiski prasīt, lai par nodokļu maksātāju nerezidentu tiktu izpildīti visi atbilstošie deklarācijas pienākumi.

42 Šajā ziņā ir jāatgādina, ka saskaņā ar pastāvīgo judikatūru pamatojums, kas izriet no citās pret krāpšanu nodokļu jomā, ir pieļaujams tikai tad, ja tas attiecas uz pilnībā fiktīviem mehānismiem, kuru mērķis ir izvairīties no tiesību aktu nodokļu jomā piemērošanas, kas izslēdz vispārīgu prezumpciju par krāpšanu. Līdz ar to vispārīgā prezumpcija par izvairīšanos no nodokļu maksāšanas vai krāpšanu nodokļu jomā nevar pamatot fiskālu pasākumu, kas apdraud Līguma mērķus (skat. iepriekš minēto spriedumu lietā *ELISA*, 91. punkts un tajā minētā judikatūra).

43 Tā kā pienākums iecelt nodokļu pārstāvi attiecas uz visiem nodokļu maksātājiem nerezidentiem, kuri saņem ienākumus, par kuriem ir jāiesniedz nodokļu deklarācija, tas attiecas uz veselām nodokļu maksātāju kategorijām tikai tādā vien, ka viņi nav rezidenti; tā ir prezumpcija par izvairīšanos no nodokļu maksāšanas vai prezumpcija par krāpšanu, un tikai ar to vien nevar pamatot šo Līguma mērķu apdraudēšanu ar šo pienākumu.

44 Turklāt tad, ja deklarājamie ienākumi ir tikuši slēpti no dalībvalsts nodokļu iestādēm un to rēķinā nav bijušas nekādas norādes, kas ļautu uzskatīt izmeklēšanu, nešiet, ka šis pienākums iecelt nodokļu pārstāvi vien ļautu atklāt šādas norādes vai ka ar to varētu aizvietot apgalvotos informācijas apmaiņas mehānismu trūkumus, kas izriet no Direktīvas 77/799.

45 Tādējādi nav pierādīts, ka gadījumā, ja nodokļu maksātājs nerezidents Portugālē neizpildītu savus deklarācijas pienākumus un ja izrādītos, ka maksājams nodoklis nav samaksāts, dalībvalstu kompetento iestāžu savstarpīgās palīdzības mehānismi, uz ko atsaucas Komisija un kā tie ir paredzēti tiešo nodokļu jomā Direktīvā 79/799, nebūtu pietiekami, lai efektīvi varētu veikt šo nodokļu piedziņu. Līdz ar to nav jāpārbauda, vai tas pats attiecas uz nodokļu piedziņas mehānismiem, kuri ir paredzēti Direktīvā 2008/55, pieņemot, ka šī direktīva šajā lietā bija piemērojama *ratione temporis*.

46 No tā izriet, ka pienākums iecelt nodokļu pārstāvi pārsniedz to, kas ir nepieciešams, lai sasniegtu mērķi – apkarot krāpšanu nodokļu jomā –, un ka līdz ar to Komisijai ir pamats apgalvot, ka minētais pienākums nodokļu maksātājiem nerezidentiem, kuri saņem ienākumus, par kuriem ir jāiesniedz nodokļu deklarācija, ir nepamatots EKL 56. pantā noteiktās kapitāla brīvas aprites ierobežojums.

47 Turklāt pienākums iecelt nodokļu pārstāvi nav piemērojama un vajadzīga atbildes reakcija uz “praktisku problēmu”, kas, kā apgalvo Portugāles Republika, rodas no tā, ka nav iespējams uzturēt tiešus kontaktus ar nodokļu maksātājiem nerezidentiem attālumā dēļ starp šādiem nodokļu maksātājiem un atbilstošajām administratīvajām iestādēm, jo šis attālums rada šķēršļus adekvātai šo iestāžu darbībai. Patiesībā, novērtējot mērsdienāgo saziņas līdzekļu sniegtās iespējas, varētu paredzēt pienākumu nodokļu maksātājiem nerezidentiem paziņot Portugāles nodokļu iestādēm savu adresi citā dalībvalstī, nevis Portugālē, uz kuru saņemta visus šos nodokļu iestāžu izsūtītos paziņojumus. Kā norāda Komisija, gadījumā, ja nodokļu maksātāja fiziskā klātbūtne ir būtiska, tad pietiktu atļaut paredzēt izvērles iespēju iecelt nodokļu pārstāvi, nevis noteikt vispārīgu pienākumu iecelt šādu pārstāvi.

48 Turpret? ir j?konstat?, ka, k? to apgalvo Portug?les Republika, *CIRS* 130. pant? noteiktais pien?kums iecelt nodok?u p?rst?vi ar m?r?i, k? tas ir preciz?ts min?taj? pant?, p?rst?v?t nerezidentus Visp?r?j? nodok?u p?rvald? un raudz?ties, lai vi?i izpild?tu savus nodok?u pien?kumus, nav saistošs nodok?u maks?t?jiem, kuri sa?em tikai t?dus ien?kumus, kuriem piem?ro iepriekš noteiktu fiks?tu nodokli, par kuriem nav j?iesniedz nodok?u deklar?cija.

49 Ir nep?rprotami skaidrs, ka atbilstoši Dekr?tlikuma Nr. 463/79 3. panta 5. punktam un L?muma Nr. 21.305/2003 ties?bu norm?m, t?s lasot kop?, nodok?u pilnvarnieki ir personas, kas veic š?du maks?jam? nodok?a samaksu par ien?kumiem, kuri ir aplikti ar š?du nodokli; šis maks?jums tiek veikts š?du nodok?u maks?t?ju v?rd? un uz vi?u r??ina. Šaj? zi?? nodok?u pilnvarniekiem ir pien?kums pašiem re?istr?ties nodok?u iest?d?, un t?d?j?di vi?i p?rst?v šos nodok?u maks?t?jus šaj? iest?d? un l?dz ar to veic vi?u lab? visas deklar?šanas formalit?tes attiec?b? uz š?diem ien?kumiem. T?d?j?di Komisija nevar pamatoti apgalvot, ka š?ds tiesiskais regul?jums paties?b? izriet vien?gi no apk?rtraksta Nr. 14/93, kas, ?emot v?r? t? vietu ties?bu normu hierarhij?, ne?aujot attiec?gajiem nodok?u maks?t?jiem skaidri noteikt savu situ?ciju attiec?b? uz *CIRS* 130. pant? noteikto pien?kumu. Š?dos apst?k?os nevar uzskat?t par pier?d?tu š? sprieduma 46. punkt? konstat?to pien?kuma neizpildi saist?b? ar EKL 56. pant? paredz?taj?m ties?bu norm?m attiec?b? uz t?diem nerezidentiem, kuri sa?em tikai t?dus ien?kumus, kuriem piem?ro iepriekš noteiktu fiks?tu nodokli.

– Par EEZ l?guma 40. panta p?rk?pumu

50 Viens no galvenajiem EEZ l?guma m?r?iem ir p?c iesp?jas piln?g?k pan?kt pre?u, personu, pakalpojumu un kapit?la br?vu apriti vis? EEZ, t?d?j?di iekš?j? tirg?, kas ir realiz?ts Kopienas teritorij?, tiktu iek?autas EBTA valstis. Š?d? perspekt?v? daudzu min?t? l?guma normu m?r?is ir nodrošin?t p?c iesp?jas vienveid?g?ku t? interpret?ciju vis? EEZ (skat. 1992. gada 10. apr??a atzinumu 1/92, *Recueil*, l?2821. lpp.). Tiesai šaj? zi?? ir j?nodrošina, lai EEZ l?guma normas, kuras b?t?b? ir identiskas L?guma norm?m, dal?bvalst?s tiktu interpret?tas vien?di (2003. gada 23. septembra spriedums liet? C?452/01 *Ospelt* un *Schlössle Weissenberg*, *Recueil*, l?9743. lpp., 29. punkts, un 2009. gada 19. novembra spriedums liet? C?540/07 Komisija/It?lija, Kr?jums, l?10983. lpp., 65. punkts).

51 No t? izriet, ka, kaut ar? ierobežojumi br?vai kapit?la apritei starp EEZ l?gumsl?dz?ju valstu pilso?iem ir j?v?rt? saist?b? ar min?t? l?guma 40. pantu un t? XII pielikumu, š?m norm?m ir t?da pati piem?rojam?ba k? p?c b?t?bas identiskajiem EKL 56. panta noteikumiem (skat. 2009. gada 11. j?nija spriedumu liet? C?521/07 Komisija/N?derlande, Kr?jums, l?4873. lpp., 33. punkts, un iepriekš min?to spriedumu liet? Komisija/It?lija, 66. punkts).

52 T?d?? un ?emot v?r? pamatojumu, kas izkl?st?ts, p?rbaudot pras?bu par EKL 56. panta 1. punkta p?rk?pumu, ir j?atz?st, ka Portug?les ties?bu aktos noteiktais pien?kums nodok?u maks?t?jiem nerezidentiem iecelt nodok?u p?rst?vi ir EEZ l?guma 40. pant? noteikt?s kapit?la br?vas aprites ierobežojums.

53 Tom?r ir j?konstat?, ka, k? izriet no š? sprieduma 43.–46. punkta, šo ierobežojumu nevar uzskat?t par pamatotu atbilstoši EKL 56. pantam ar prim?ru visp?r?jo interešu apsv?rumu, kura m?r?is ir nodrošin?t nodok?u kontroles efektivit?ti un c??u pret izvair?šanas no nodok?u nemaks?šanas, jo ar šo ierobežojumu tiek p?rsniegts tas, kas ir nepieciešams, lai sasniegtu š?du m?r?i, un nav pier?d?ts, ka dal?bvalstu kompetento iest?žu savstarp?j?s pal?dz?bas meh?nismi tiešo nodok?u jom?, kuri ir Portug?les Republikas r?c?b? atbilstoši Direkt?vai 77/799, nav pietiekami š? paša m?r?a sasniegšanai.

54 Tom?r, k? Tiesa jau ir atzinusi, judikat?ra par aprites br?v?bu izmantošanas

ierobežojumiem Savienībā nevar tikt pilnībā attiecināta uz kapitāla apriti starp dalībvalstīm un trešajām valstīm, jo šāda aprite notiek atšķirīgā tiesiskajā kontekstā (šajā ziņā skat. iepriekš minētos spriedumus liet. A, 60. punkts, un liet. Komisija/Irlija, 69. punkts).

55 Šajā lietā ir jānorāda, ka Direktīvā 77/799, kā arī Direktīvā 2008/55 paredzētā sadarbība starp dalībvalstu kompetentajām iestādēm tiktāl, ciktāl tā ir atbilstoša šajā lietā, nepastāv attiecībā starp tām un trešās valsts kompetentajām iestādēm tad, ja trešā valsts nav uzņēmies nekādas saistības par savstarpējo palīdzību.

56 Šajā ziņā savā atbildē uz apsvērumiem, ko Spānijas valdība sniedza savā iestāšanās rakstā Portugāles Republikas prasījumu atbalstam, aprobežojoties ar to, vispārīgā veidā izdarītu konstatējumu par konvencijām, kas ir noslēgtas starp Portugāles Republiku un EEZ līguma valstīm, kas nav Savienības dalībvalstis, Komisija nav pierādījusi, ka minētās konvencijas patiesi paredz pietiekamus informācijas apmaiņas mehānismus, lai pārbaudītu un kontrolētu šādas valsts dzimto nodokļu maksātāju deklarācijas.

57 Šādos apstākļos ir jāuzskata, ka pienākums iecelt nodokļu pārstāvi tiktāl, ciktāl tas attiecas uz nodokļu maksātājiem, kuri dzimto valsts, kas ir EEZ līguma dalībvalstis un kas nav Savienības dalībvalstis, nepārsniedz to, kas ir nepieciešams, lai sasniegtu mērķi nodrošināt nodokļu kontroles efektivitāti un cēlo pret izvairīšanos no nodokļu maksāšanas.

58 Tādēļ prasība ir jānoraida tiktāl, ciktāl tā attiecas uz to, ka Portugāles Republika nav izpildījusi EEZ līguma 40. pantā paredzētos pienākumus.

– Par EKL 18. panta pārskatījumu

59 Komisija turklāt lūdz Tiesu atzīt, ka Portugāles Republika nav izpildījusi EKL 18. pantā paredzētos pienākumus.

60 Tā kā Līguma noteikumi par kapitāla brīvību apriti nepieļauj strādīgo tiesisko regulējumu, nav nepieciešams atsevišķi pārbaudīt minēto tiesisko regulējumu, ņemot vērā EKL 18. pantu par personu brīvību pārvietošanos (skat. p.c analoģijas 2006. gada 26. oktobra spriedumu liet. Komisija/Portugāle, Krājums, I-10633. lpp., 45. punkts).

61 No visiem iepriekš minētajiem apsvērumiem izriet, ka ir jākonstatē, ka pieņemot un paturot spēkā CIRS 130. pantu, ar ko ir noteikts pienākums nodokļu maksātājiem nerezidentiem iecelt nodokļu pārstāvi Portugālē tad, ja tie gūst ienākumus, par kuriem ir jāiesniedz nodokļu deklarācija, Portugāles Republika nav izpildījusi EKL 56. pantā paredzētos pienākumus.

Par tiesāšanas izdevumiem

62 Atbilstoši Reglamenta 69. panta 2. punktam lietas dalībniekam, kuram spriedums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanas izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram spriedums ir labvēlīgs. Saskaņā ar Reglamenta 69. panta 3. punktu, ja lietas dalībniekiem spriedums ir daļēji labvēlīgs un daļēji nelabvēlīgs vai ja pastāv izņēmuma apstākļi, Tiesa var nolemt, ka tiesāšanas izdevumi ir jāsadala vai ka lietas dalībnieki sedz savus tiesāšanas izdevumus paši.

63 Šajā lietā ir jāņem vērā, ka netika pieņemti Komisijas izvirzītie iebildumi, pirmkārt, saistībā ar EKL 56. panta nosacījumiem attiecībā uz nodokļu maksātājiem, kuri gūst tikai tādus ienākumus, kuriem piemēro iepriekš noteiktu fiksētu nodokli, un, otrkārt, iebildumi saistībā ar EEZ līguma nosacījumiem.

64 Tādēļ ir jāpiespriež Portugāles Republikai atlīdzināt trīs ceturtdašas no visiem tiesāšanas

izdevumiem. Komisija atļdzina atlikušo vienu ceturtda?u.

65 Saska?? ar Reglamenta 69. panta 4. punkta pirmo da?u dal?bvalsts, kas iest?jusies liet?, sedz savus ties?šan?s izdevumus pati. T?tad Sp?nijas Karaliste, kas iest?jusies liet?, sedz savus ties?šan?s izdevumus pati.

Ar š?du pamatojumu Tiesa (ceturt? pal?ta) nospriež:

- 1) **pie?emot un paturot sp?k? Fizisko personu ien?kuma nodok?a kodeksa (*Código do Imposto sobre o Rendimento das Pessoas Singulares*) 130. pantu, ar ko ir noteikts pien?kums nodok?u maks?t?jiem nerezidentiem iecelt nodok?u p?rst?vi Portug?l? tad, ja tie g?st ien?kumus, par kuriem ir j?iesniedz nodok?u deklar?cija, Portug?les Republika nav izpild?jusi EKL 56. pant? paredz?tos pien?kumus;**
- 2) **p?r?j? da?? pras?bu noraid?t;**
- 3) **Portug?les Republika atļdzina tr?s ceturtda?as no visiem ties?šan?s izdevumiem. Komisija atļdzina atlikušo vienu ceturtda?u;**
- 4) **Sp?nijas Karaliste sedz savus ties?šan?s izdevumus pati.**

[Paraksti]

* Tiesved?bas valoda – portug??u.